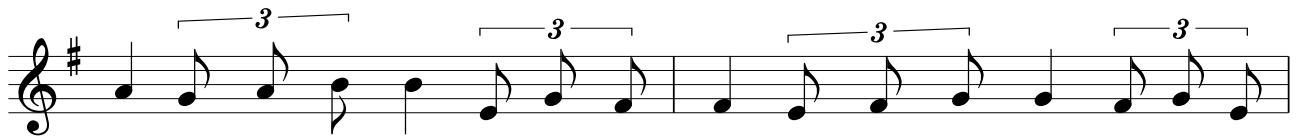

Tình Tôi Con Đốc Nhỏ

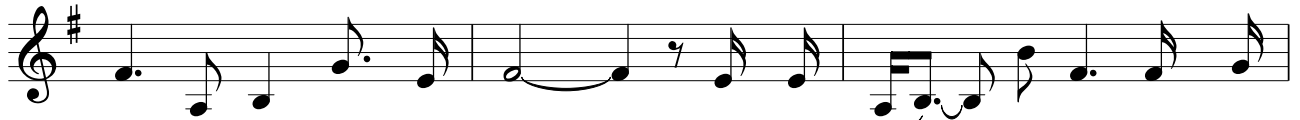
Nguyễn Đức Quang

$\text{♩} = 60$

Nơi tôi ở rất gần một con đường Con đốc
nhỏ dăm mình giữa mù sương Thành phố âm
u nhìn con đốc đứng Nhà cũ vây quanh tường vôi nứt rạn Khung cửa lầu
cao có em ánh đèn sáng Con đốc nhỏ thích tôi người đứng
chờ Trông ngây dại giữa chiều nắng, chiều mưa Chờ bước chân
quen, gập ghềnh đất đỏ Chờ những hoang liêu một mùi phấn nhẹ Tôi đưa
nàng bước lên tuổi xuân thì Phố xóm nghèo sớm lan chuyện chúng
mình Những mái nhà liếc trộm bước tình duyên Chuyện lúc hai

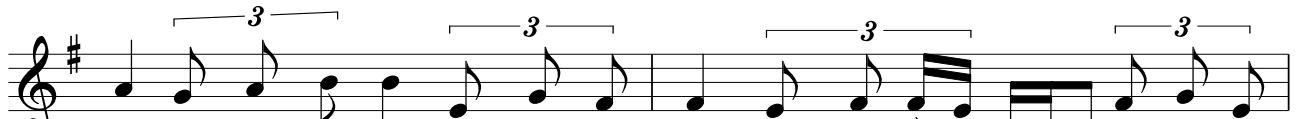
tôi ngồi chân đốc vắng Mặt đất ngầy ngầy mùi hương bốc nường Vai sát bờ

vai gòn gòn những trâm hương Chân đốc nhỏ dẫn di quanh bóng

hồ Môi em mềm hút cạn những bụi mưa Hàng liễu dang

tay bầy chim trốn gió Từng bước em rung người trong tiếng thở Em cần bờ

vai: lấm khi lòng bất ngờ... Từng đêm từng đêm, con đốc vàng ánh

đèn Diệu sáo thân tiên gọi vang tận cõi trên Cuộc tình ngỡ

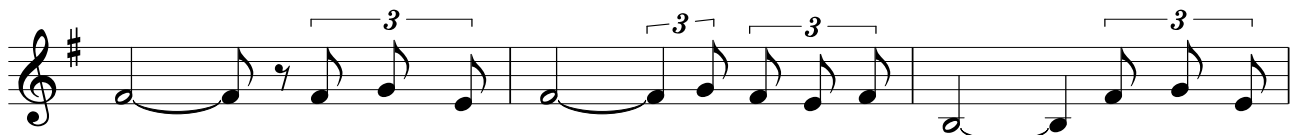
ngác không hứa hẹn thêm Nào trời hạnh phúc đâu biết gì hơn Vui với cuộc

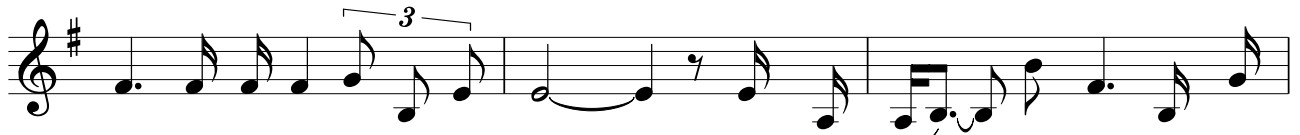
vui bước khuya tình len len Để có nhiều hôm, phố núi gọi mưa

về Đường đốc trượt trơn, lòng vang lừng khúc

ca Em bước cạnh thôi có chi mà ấm lạ Mưa mãi tình

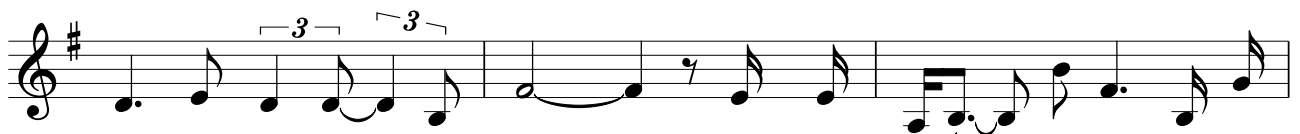
ơi con tim tôi bốc lửa thật rồi Nhưng một chiều bỗng em đổi hướng

đời Văng bóng người dốc mòn cũng lẻ loi Nhịp trống cao

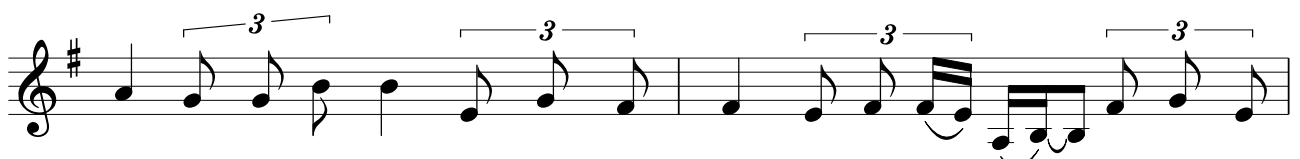
nguyên từng cơn buốt nhói Chờ mãi nơi đây lòng tôi thấm mỗi Em nơi

nào đã thành thang lộ mới Trong thinh lặng có tôi chờ rất

dài Bông hoa cỏ cắn chặt giữa đầu môi Ngàn cánh hoa

bay ngập con ngõ vắng Hàng xóm chung quanh nhìn tôi cố gượng Con dốc nhìn

tôi, bước đi bằng vết thương Nay tôi ở rất xa một con

đường...